

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Mængder tilbage, at det vil være komplet umuligt at give en Ration til Befolkningen paa Grundlag af disse Mængder. Man kan spørge, hvorledes det forholder sig med Eksporten af dette Fedt, om det valuta-mæssigt kan betale sig at eksportere Fedt, naar man i Stedet for skal spise Margarine, der jo koster udenlandsk Valuta. Her tyder imidlertid alt paa, at der er god valuta-mæssig Forretning i det, idet Margarine koster 2 Kr. 25 Øre pr. kg i udenlandsk Valuta, medens vi for Fedt har kunnet opnaa mellem 6 og 7 Kr. Trods dette er jeg af den Formening, at saa snart vi paa ny er i Stand til at disponere over en ny Produktion af Fedt, maa vi forsøge at faa et Kvantum tilovers til Fordeling til Befolkningen. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at en vis Del af Landbefolkningen faktisk har Fedt, medens den største Del af Bybefolkningen ikke har, og det er jo en Kendsgerning, at det især er den ubemidlede Del af Bybefolkningen, der maa savne det. Men denne Løsning af Sagen kan vi ikke naa frem til, før Svineproduktionen er sat i Vejret; det vil sige, det bliver tidligst omkring Juletid, at det bliver muligt at tage dette Problem op til Løsning. Jeg kan dog give den Oplysning, som jeg ikke var i Stand til at give, da vi behandlede Problemet den 11. Februar, at med den lille Fedtmængde, der er tilovers, har vi truffet Foranstaltninger til, at der til Skolebespisningen bliver givet noget Fedt, det vil sige, at Børnene, der faar Tørkost i Skolen, faar Fedtemad, hvilket sparer Mærkeaflevering og aflaster Husmødrene og Husholdningerne en lille Smule i hvert Fald, og denne Handling fra vor Side skulde i hvert Fald kunne dokumentere Regeringens gode Vilje i denne Sag.

Petra Petersen: Bortset fra det lille Lyspunkt, at Skolebespisningen nu faar en Fedtration stillet til Raadighed, var den højtærede Handelsministers Svar jo det samme, som den højtærede Minister gav det ærede Medlem Fru Erna Sørensen. Det ser lidt mærkværdigt ud, det er lidt underligt for Husmødrene og Befolkningen at se, at i et Landbrugsland er man ikke i Stand til at forsyne Befolkningen med de nødvendige Fedstoffer. Det er rigtigt, at det maaske for Landet er billigere at spise Margarine, hvis man faar sit Fedt godt betalt, men man har jo heller ikke sikret Befolkningen Margarine. Det er ogsaa rigtigt, som den højtærede Handelsminister siger, at Fedtstofrationen i og for sig ikke er blevet mindre,

den er ikke sat ned. Det er fuldkommen rigtigt, men det er saadan i Dag med Forsyningerne med Flæsk, at det er ganske umuligt at sikre sig Fedt; det var dog i hvert Tilfælde for et halvt Aars Tid siden saadan, at med den lille Smule Flæsk, man fik, var Husmødrene i Stand til at smelte Fedt af, men det er fuldstændig forsvundet fra Hjemmemarkedet, saa i Realiteten er Forsyningen med Fedtstof sat ned, og det Svar, jeg har faaet fra den højtærede Handelsminister, vil sikkert ikke glæde Husmødrene her i Landet.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Fru Petra Petersen til Ministeren for Handel, Industri og Søfart og lyder:

Agter Ministeren at forhøje Rugbrødsrationerne?

Petra Petersen: Mit første Spørgsmaal og mit andet Spørgsmaal hænger jo meget nøje sammen. At Forsyningerne i Dag er saa smaa, at det er næsten umuligt at sætte Mad paa Bordet, er en Kendsgerning; det viser ogsaa Arbejdspladsernes Henvendelse til den højtærede Handelsminister. Vore Brødrationer er meget smaa. Det gælder ogsaa her, at naar man ikke har den ene Vare, maa man bruge den anden; naar man ikke har Kød, maa man spise Brød, og Brødet slaar ikke til. Efter at Franskbrødet næsten er forsvundet fra Husholdningerne, skal Rugbrødet jo slaas til, ikke alene til Rugbrød, men i Almindelighed til Husholdningerne, og det skal ogsaa erstatte Finbrødet. Brødet slaar derfor ikke til. Det gælder ogsaa for Børn under 6 Aar, som faar færre Mærker end de voksne; heller ikke her slaar Brødet til; i Familier med mange Børn eller halv-voksne Børn er det ganske umuligt for en Husmoder at sikre dem det nødvendige Brød. Vi ser ogsaa, at sidst i et Kvartal, i Begyndelsen af den tredje Maaned i Kvartalet, staar mange, mange Husmødre uden Brød i Huset, og en Kendsgerning er det, at selv Rugbrødet i Dag forhandles paa den sorte Børs. For den lille Husmoder med den lille Ugeløn, der staar med 107 Kr. om Ugen og skal skaffe Mad til Mand og Børn, er der imidlertid ingen Penge til at købe Brød paa den sorte Børs, og derfor har jeg stillet dette Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om det ikke er muligt at forhøje Brødrationen, saa Befolkningen i alle Tilfælde kan faa det Brød, den kan spise.